

કર્તા : રેવ. જી. વિલ્સન, બી. એ.

કિંમત ૩ પાઈ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ એવોર્ડ

[મત્રગતી કર્મોગર - વિભાગ]

પ્રવચનોક ૨૨૬૩૨ વિમલ

પ્રથનામ મીશી શાફી

વર્ગિક પદ:૫૨

અધ્યાય ૧લો

બોધરૂપ વચન :—“તમે મારા સાક્ષી થશો.”

[વાચકોને રૂઢિચુસ્તો પર ખાસ ધ્યાન આપવાની વિનંતી છે]

૧-૫. પ્રસ્તાવના. આ પુસ્તકનો લેખક સુવાર્તિક લુક છે. તેણે પોતાની લખેલી સુવાર્તામાં પ્રભુ ઈસુએ આદરેલા કામ તથા શિક્ષણનું જે વર્ણન કર્યું હતું (૨), તે પ્રભુના સેવકોની મારફતે પવિત્ર આત્માએ જે જે મહાન કાર્યો કરાવ્યાં (યોહાન ૧૪; ૧૧), તે લખી જણાવીને લુક પૂરું કરવા માગે છે. ત્રીજી સુવાર્તાને જે “દેવપુત્ર ખ્રિસ્તની સુવાર્તા” તે નામ અંધમેસનું છે તો “દેવ પવિત્રાત્માની સુવાર્તા” એવું આ પુસ્તકનું નામ પડે, તો તે પણ યોગ્ય કહેવાય.

૬-૧૧. પ્રભુ ઈસુનું સ્વર્ગારોહણ. (૧) શિષ્યોએ કરેલી ગેરસમજણ (૬). “દેવના રાજ્ય વિષેની વાત” (૩) ઇસ્રાઅલના રાજ્યને સૂચવે છે, એમ તેઓ સમજી ગયા હતા. દેવનું રાજ્ય સર્વજનક છે (માત્થી ૮; ૧૧), તે વાત સમજવી તથા માની લેવી અને માનીને તે પ્રમાણે વર્તવું તે કેટલું અધુરું છે, તે આગળ જતાં જોવામાં આવશે. હું ધણી વખતનો ખ્રિસ્તી છું, તોપણ મારામાં પૂર્ણ સમજાવ દેખાઈ આવે છે કે? વળી ઈસુ પોતાના શિષ્યોને ઉત્તર આપતાં આપણ સહુને ભવિષ્ય ભાષવાની મના કરે છે (૭).

(૨) શિષ્યોને આપેલું વચન (૮). સામર્થ્ય—ખ્રિસ્તમય જીવન ગાળવાનું સામર્થ્ય—એજ મારી સહુથી મોટી જરૂરિયાત છે. પવિત્રાત્માનું જ્ઞાન મને આપીને મારે પ્રભુ આ મારી ભારે ગરજ પૂરી પાડવાનું કહે છે. હવે પછી પ્રેરિતની માફક મારાથી પણ કહેવાય, કે “જે મને સામર્થ્ય આપે છે તેની સહાયથી હું અધુરું કરી શકું છું” (ફિલિપી. ૪; ૧૩). તો સુવાર્તાપ્રચાર કરવાનું બળ મને બીજે કયાંથી મળે?

(૩) શિષ્યોને આપેલી આજ્ઞા (૮). “તમે મારા સાક્ષી થશો.” આ વચન આજ્ઞારૂપ છે, પણ ખરું કહેતાં તે આપણને ફરમાવેલી આજ્ઞા તો નહિ, પણ આપણને આપેલો હક છે. “મારા સાક્ષી”! દેવપુત્ર ખ્રિસ્તની તરફેણમાં મારે શાહેદી આપવી! કેવી આશ્ચર્ય-કારક વાત! વિવેકશાસ્ત્ર દેવદૂતોની મારફતે જાહેર કરવામાં આવ્યું (૭; ૫૩ : ગલ. ૪; ૧૯), પણ તારણદાતા પોતા તારણ પામેલા માનવોની મારફતે પ્રગટ કરવામાં આવે, એવી ઈશ્વરેચ્છા છે. આપણા પ્રભુએ આપણ તેના સેવકોને કેટલું અધુરું માન આપેલું છે!

(અ) તો પણ આપણે તેના સાક્ષી થઈ શકીએ, તે પહેલાં આપણે સામર્થ્યથી વેષ્ટિત થવું. “તેની વાટ જોતા રહેજો” (ક. ૪. લુક ૨૪; ૪૯ : યશ. ૪૦ : ૩૧). વાટ જોતાં જોતાં બળ પામવું તે શું છે તેના ખુલાસો આ પછીના ફકરામાં આપવામાં આવશે.

(આ) શાની શાહેદી આપણે આપવી? પ્રભુ ઈસુના પુનરુત્થાનની (૨૨ : ૨; ૩૨ : ૩; ૧૫ : ૪; ૩૩ : ૫; ૩૨, વગેરે). મારો તારનાર તથા પ્રભુ જીવતો છે, એ મારે મના

આમાં આગળ કાહેલી આપવી? યજ્ઞશાલેમથી માંડીને આના સહુ યજ્ઞશાલેમથી માંડીને,” એટલે પહેલવહેલાં મારે પોતાને ધેર તથા મારાં પોતાનાં સગાં-જોડાણ (માર્ક ૫ ; ૧૬). યજ્ઞશાલેમ જે ચુસ્ત યજ્ઞદીઓની દૃષ્ટિમાં કાથી, કાકાર કે કારકા જેવું પવિત્ર સ્થળ છે, ત્યાં જ. જ્યાં પ્રભુ ઈસુને મારી નાખવામાં આવ્યો હતો, ત્યાં જ પણ.

(૪) પ્રભુ ઈસુનું સ્વમીરોહણ. વાદળોદ્વારા તે સ્વર્ગે ગયો. “વાદળોને તે પોતાનો રથ બનાવે છે” (ગીત. ૧૦૪ ; ૩). શિષ્યોને મૂકીને પ્રભુ ઈસુ અંતર્ધાન થઈ ગયો, તો પણ તેઓ કંઈ જ મહારાયા નહિ. છેલ્લા ચાળીસ દિવસોમાં તેઓને તેના સદાના સાત્તિખની ખાતરી થઈ હતી (૩). “હું સદાકાળ તમારી સાથે છું,” એવું તેનું છેલ્લામાં છેલ્લું વચન તેઓ તદ્દન અવિચળ માનતા હતા. હવે તેમનાં હૃદયમાં તેના આગમનની આશાનો ઉદય થયો (૧૧).

૧૨-૧૪. વાટ જોનારી મંડળી. શિષ્યોની સાથે ઈસુની માતા તથા તેના ભાઈઓ પણ હાજર હતાં (૧૪). જુઓ માર્ક ૩ ; ૨૧ ; યોહાન ૭ ; ૫. “તેઓ એક ચિત્તે પ્રાર્થનામાં લાગુ રહેતા હતા.” અપેક્ષા રાખનારી મંડળી તો એકચિત્તે આગ્રહપૂર્વક પ્રાર્થના કરનારી મંડળી (ગીત. ૩૪ ; ૬), અને પ્રાર્થના કરનારી મંડળી તો તૃપ્ત થવાની મંડળી પણ છે (માત્થી ૧૮ ; ૧૯). તે કારણને લીધે આઈ. પી. મંડળીની વડીલસભાએ તે મંડળીને ક્રિસ્તાઈયો આનંદોત્સવ પ્રાર્થના કરવામાં ઊજવવાનું સૂચવ્યું છે. પ્રાર્થના કરવાનું ફળ ધર્મેન્નગૃતિ છે.

નવા કરારમાં મરિયમનું આ છેલ્લું દર્શન છે—પ્રાર્થનામાં લાગુ રહેનારી મરિયમ !

૧૫-૨૬. શિષ્યમંડળ. પ્રાર્થના કર્યા બાદ ચિદ્વિજ્ઞો નાખીને યજ્ઞદાની ખાલી પડેલી જગા પૂરવામાં આવી. હજી સુધી મંડળીનો દોરનાર થવા સારૂ પવિત્ર આત્મા તેના પર રેડી દેવામાં આવ્યો નહોતો. જુઓ ૬ ; ૩, ૫.

પ્રભુ ઈસુનું મરણ	ઈ. સ. ૨૯
પચાસમાનો દિવસ	” ” ”
પાંચેલનું પરિવર્તન	” ” ૩૩
કરનેલ્યસનું મંડળીમાં દાખલ થવું	” ” ૪૪
ફુકાળ	” ” ૪૫

અધ્યાય ૨જો

બોધરૂપ વચન :—“આ જે તમે જુઓ છો તથા સાંભળો છો, તે તેણે રેડ્યું છે.” ક. ૩૩.

૧-૪. મંડળી પર રેડાએલો પવિત્ર આત્મા. દેવપુત્ર પ્રભુ ઈસુને તેઓ “ઈમાનુએલ” (દેવ આપણી સાથે) કહેતા હતા (મા. ૧ ; ૨૩). તે હવે સ્વર્ગે ગયેલો, પણ આપણો “ઈમાનુએલ” થવા સારૂ તેણે પોતાના વચન પ્રમાણે (યોહાન ૧૬ ; ૭) દેવ

કે. પાન ૧-૧૯માં અન્ય ભાષાઓ ખોલવાની જવાબદારી
તે જુદી છે. આ તો પરભાષા ખોલવાની વાત છે, અને તેમાં કદાચ
૧૫, કે તારજુદાથી સુવાર્તા સાર્વજનિક છે. “જુદી જુદી પડતી”
મરત મંડળીને આપેલું છે, કેવળ એમ નહિ પણ મંડળીના દેવની
એ દાન આપવામાં આવે છે, એવું સૂચવેલું છે.

૫-૧૩. ભોગો થએલો સમુદાય. અધા તો યદ્દીઓ હતા ખરા, પણ “આકાશ તળેના દરેક દેશમાંથી” તેઓ આવેલા હતા. શું આ વાત પણ હૃષ્ટાંતરૂપ નથી? “તમે મઘને સર્વ દેશનાઓને શિષ્ય કરો.”—પ્રભુની છેલ્લી આજ્ઞા (માત્થી ૨૮; ૧૯).

૧૪-૩૬. પીતરે કહેલું બાપણ, પીતરની હિંમતનો વિચાર કરો. એક ચાકરડીના શબ્દોથી જે માણસ હિંમત હારી ગયો, તે કેટલો અધો સાહસિક બની ગયેલો દેખાય છે! “પુનરૂપત્તિ!” “જો કોઈ માણસ ખ્રિસ્તમાં છે તો તે નવી ઉત્પત્તિ છે” (૨ કર. ૫; ૧૭).

સાંભળનારા તો યદ્દહીઓ હતા, માટે યદ્દહીઓના પવિત્ર શાસ્ત્રને આધારે પીતરે નીચેની ત્રણ વાત સાબિત કરી :—

(અ) ૧૪-૨૨. મસીહ આવેલો જ છે, કેમકે મસીહ આવશે, ત્યારે ધ્રુવરનો આત્મા સર્વ દેહધારીઓ પર રેડી દેવામાં આવશે. યોએલ ૨; ૨૮, ૨૯. આ પ્રસંગે તેઓના દેખતાં તથા સાંભળતાં જે જે બન્યું, તેનાથી આ ભવિષ્યવચન સંપૂર્ણ થયેલું જણાયું.

(આ) ૨૩-૩૩. મસીહનું પુનરુત્થાન થએલું છે, કેમકે (૧) ઈશ્વર તેને મરણને કબજે રહેવા દેશે નહિ, એવી આગાહી ગીત. ૧૬; ૮-૧૧માં કરેલી છે; (૨) વળી પીતરે તથા બીજા શિષ્યોએ સજીવ થએલા ખ્રિસ્તને પ્રત્યક્ષ દીઠો હતો (૩૨); અને (૩) જે જે બન્યું હતું, તે સર્વ ઈશ્વરને જમણે હાથે બિરાજમાન પ્રભુ ઇસુના પ્રતાપથી બન્યું (૩૩).

(૬) ૩૪-૩૬. વધસ્તાંભે જડાએલો ઇંધુ સર્વોપરી ખિસ્ત થએલો છે. એમ બનશે, એ ગીત. ૧૧૦ ; ૧માં અગાઉથી જણાવવામાં આવ્યું હતું.

“તમે જે જીવો છો તથા સાંભળો છો, તે તેણે જ રેડ્યું છે.” મારા જીવનનું મૂળ ઝરણુ જીવતા ખ્રિસ્તમાં રહેલું છે (કોલોસી. ૩; ૩). જે મારા આચારવિચારમાં કંઈ શોભતું દેખાય, તે તે માફ પોતાનું નથી—તે તેનું જ તથા તેનાથી જ છે. “હું જે છું તે દેવની કૃપાથી છું” (૧ કોર. ૧૫; ૧૦). ધણીઓની ખંડણીને સાર માણસનો દીકરો પોતાનો જીવ આપવા આવ્યો (માર્ક ૧૦; ૪૪). હવે પોતાના રક્ત વડે ખંડણીનું મૂલ્ય ભર્યા પછી તે ધણીઓને જીવન આપવા સ્વર્ગે ગયેલો છે (૧ યોહાન ૫; ૧૨). તારાખંડણનું પારબ્રમણ્ય નિહાળતાં તેઓને એક ધરાવનાર છે, તે જેવી રીતે હું સમજું છું (યશ. ૪૦; ૨૬), તેવીજ રીતે કોઈનું નત્ર, માયાળુ શુદ્ધચરણ જોઈને “જીવતા પ્રભુએ આ રેડ્યું છે,” તે પછી હું જાણું છું. મારામાં ઈશ્વરને ગમતું જે કંઈ ફળ દેખાય છે, તે તેણે આપેલા આત્માએ ઉપજાવેલું છે (ગલ. ૫; ૨૨, ૨૩). ભાષણો, આપણે આપણી નિર્જાળતાને શું કરવા વળગી રહીએ? આપણે તે પછી પ્રભુને અર્પા દઈએ, એ માટે કે તેનામાં

વિશેષ સખ નહોતો, તો
કરીને તેઓમાંના ત્રણેક હગ્ગર માસિસ્માદાર ૧.
દરેક કરનાર પ્રભુ ઇસુને કરીથી વધતભે જડાવના : થાય છે, તે
આપણે સમજી ૬ ; ૬).

૪૨-૪૭. ખ્રિસ્તી મંડળનું ધામક જીવન. તેનું દશ્ય ધારું આનંદકારક છે. તેનાં મુખ્ય ચાર ચિહ્ન હતાં : (૧) પ્રારંભે તેઓએ એસીને તેઓ પ્રભુ ઇસુ વિષેનું વધુ શિક્ષણ પામતાં હતાં (૫ ; ૧૨). (૨) તેઓ એકબીજાની સંગતમાં રહેતા હતાં, અને એકબીજા પ્રત્યે પૂર્ણ સહાનુભૂતિ દર્શાવતાં હતાં. (૩) તેઓ “ રોટલી ભાંગવામાં લાગુ રહ્યાં ” (૪૨), એટલે તેઓ પોતાપોતાને ઘેર રોટલી ભાંગીને ઉમંગથી ભોજન કરતાં હતાં (૪૬). સાથે એસીને જમવું તે મિત્રાચારીનું એક અર્થે પ્રચલિત ચિહ્ન છે. પણ ખ્રિસ્તીઓને સારૂ “ રોટલી ભાંગવામાં ” બીજો ગૂઢ અર્થ રહેલો છે. પોતાની હૃદયી રાતે પ્રભુ ઇસુએ રોટલી ભાંગીને કહ્યું હતું, કે “ આ મારું શરીર છે, તે તમારે સારૂ આપવામાં આવે છે ; મારી યાદગીરીમાં આ કરો ” (લુક ૨૨ ; ૧૯). ૪. મંદિરમાં (અથવા મંદિરે ન જવાય, તો ઘેર) રોજ જુદી જુદી વખતે પ્રાર્થના કરવાનો જે નિયમ હતો, તે તેઓ ચુસ્ત રીતે પાળતાં હતાં (૩ ; ૧ : ૧૦ ; ૩, ૯, ૩૦ : દાની. ૬ ; ૧૦). આ દશ્યમાં શુ વિશેષ દેખાય છે તે જે જાણવા માગીએ, તો ખ્રિસ્તમાં પોતાના લોકનો ઊમરાનો આનંદ તથા એકબીજા પ્રત્યે તેમનો નિઃસ્વાર્થ પ્રેમભાવ, તે છે. જે ખ્રિસ્તના સેવકના દરેક મંડળમાં આ બે ગુણ દીપી આવે, તો ખ્રિસ્ત બહુ આકર્ષણ વગર જગત રહે જ નહિ.

અધ્યાય ૩

બોધરૂપ વચન :—“ પણ મારી પાસે જે છે, તે હું તને આપું છું.” ૬. ૬.

૧-૧૦. ઇસુ ખ્રિસ્તના નામના પરાક્રમથી હરાયેલો પ્રથમ ચમત્કાર. આ વાર્તા બહુ અર્થસૂચક છે. પરંતુ તે એટલી બધી સ્પષ્ટ છે, કે તેનો કંઈ પણ ખુલાસો કરવાની જરૂર નથી. ગામનાં મંદિરોની આગળ હારખંધ બેઠેલા બિખારીઓની વાત આપણે સહુ સારીપેઠે જાણીએ છીએ. યરૂશલેમમાં પણ તે વર્ગી એજ પ્રથા હતી (યોહાન ૯ ; ૮). વળી બીજા માગનારા શાની અભિલાષા રાખતા હોય, તે પણ આપણે જાણીએ છીએ (લુક ૧૬ ; ૨૧). આ માણસ જન્મથી અપંગ હતો, તે ચાળીસ વર્ષની ઉંમરનો હતો (૪ ; ૨૨). પીતર તથા યોહાનનો પહેરવેશ સાધારણ જેવો હોય, પણ તેઓના આનંદમય ચહેરા જોઈને (૨ ; ૪૬). તેઓ મારા પર દયા રાખશે, એવી આશાએ તેણે તેઓની પાસે બીજા માગી. પણ પૈસા મળવાની આશા ઉપરાંત તેણે જુદા પ્રકારની અપેક્ષા રાખી નહિ હોય શું ? શું થોડા દિવસ ઉપર ઇસુ નામનો એક દેવભક્ત મંદિરે આવ્યો નહોતો ? શું તે વખતનાં સર્વ લૂત્રાંગડાએ તેની આસપાસ વીંટળાઈને તેના દયાળુ હાથનો આશીર્વાદ માગ્યો નહોતો ? (માર્થા ૨૨ ; ૧૪). તે પ્રસંગે આ અપંગ બિખારી જરૂર હાજર હતો, અને હવે તે સર્વનો ખ્યાલ તેને આવ્યો હશે. વાત તો ખરી, પછી બીજા બે યુનેગારોની સાથે તે દેવભક્તને દેહાતદંડની સજા કરવામાં આવી હતી. આ બે જણ તેના ચેલા હતા, પણ એમાં શું ? તે એવા એવા વિચારો કરતો હતો,

૧૭. પાપાસે જે છે તે હું તને આપું છું.”

(બ) પીતરની પેઠે આપણુ ખ્રિસ્તીઓ પાસે પણ સોનુંરૂપુ જે હતું તેજ આપણી પાસે છે, એટલે ખ્રિસ્ત તથા તેના નામમાં રહેલા, પ્રભુ ઇસુની મારફતે ઈશ્વરની સાથે માફ સમાધાન થએલું છે (૩મી. ૫; ૧), અને હું મારા સ્વર્ગીય પિતાની સંગતમાં રહીને માફ જીવન ગાળું છું. જેટલા પ્રમાણમાં હું તેની સંગતમાં રહું છું, તેટલાજ પ્રમાણમાં દેવનું પરાક્રમ મારામાં રહે છે (લુક ૫; ૧૭). ખ્રિસ્તીઓનું દ્રવ્ય માલમિલકતમાં રહેલું નથી (લુક ૧૨; ૧૫). આપણું દ્રવ્ય આત્મિક છે, તે સ્વર્ગમાં છે (માત્થી ૬; ૨૦). “ખ્રિસ્તની અખૂટ સંપત્તિ” મારી જ છે (એફ. ૩: ૮).

(આ) ભૂખે મરતા જગતને જે જોઈએ, તેજ આપણી પાસે છે. ખ્રિસ્ત જીવનની રોટલી છે. અંધારામાં બેઠેલા જગતને (માત્થી ૪; ૧૬) જેની જરૂર છે, તે પણ આપણી પાસે છે. ખ્રિસ્ત જગતનું અજવાળું છે. દુષ્ટી સત્તામાં આવી પડેલા આખા જગતને (૧ થે હાન ૫; ૧૬) જેવો ઉદ્ધારનાર જોઈએ તો આપણી પાસે છે. ખ્રિસ્ત આવ્યો—ખોવાએલાઓને તારવા. ધર્મધ જગતને ઈશ્વરનું દર્શન દેનાર પ્રભુ ઇસુ સિવાય બીજો કે ઇ નથી. જગત કંગાળ, બેલાલ, દી દ્રો, આંધળું તમા નસ છે, પણ તે તે જાણતું નથી. (પ્રક. ૩; ૧૭). આપણે ધનવાન છીએ (૨ કર. ૮; ૯). પણ આપણું દ્રવ્ય કેવું તથા કેટલું છે. તેના આપણને ખરો ખ્યાલ છે કે? જીહો, ભાઈઓ! જૂના સમયના ચાર રક્તપિત્તીઆ કરતાં આપણે આપમતલગી ન હોઈએ (૨ રાજા ૭; ૯). જીહો, અને મળેલા સુસમાચાર આપણે ચારે તરફ જાહેર કરીએ !

(દ) દેવનું તારણ પમાડવાનું પરાક્રમ આપણી પાસે છે (૩મી. ૧; ૧૬). જન્મથી જે અપંગ, તે ખ્રિસ્તના નામ પરના વિશ્વાસથી ચાલતો થયો, એટલું જ નહિ પણ તેજ વિશ્વાસદ્વારા તે દેવની સંગતમાં આવ્યો. તે નવો જન્મ પામ્યો. તેજ મનોહર નામના પરાક્રમથી માફ બદલાણુ પણ થયું” જુઓ ૧ કર. ૬; ૯-૧૧.

૧૧-૨૬. પીતરે કરેલું બીજું બાપણુ. મંદિરની સુલેમાન નામની પરસાળમાં લોક ભેગા થયા. થોડા વખત ઉપર જ્યા આગળ લોક ઉશ્કરાઈને પ્રભુ ઇસુને પથથરે મારવા જિંદગી હતા (યોહાન ૧૦; ૨૩, ૩૧, ૩૬), ત્યાં ને ત્યાં જ માહિમાવાન કરાએલા એજ પ્રભુ ઇસુની સુવાતી સાંભળવા તેઓ બેઠેલા દેખાય છે. ઇસુના મરણથી તથા તેના પુનરુત્થાનથી કેટલો અધો તક્ષાવત થએલો જણાય છે !

બાપણુના બે ભાગ પાડી શકાય, એમ છે :—

(૧) લંગડો જિખારી સાથી ચાલતો થયો, તે પીતરે પહેલવહેલાં જાહેર કરે (૧૨-૧૬). જીવ લેનાર આરાધાસને પસંદ કરીને તેઓએ જીવન આપનાર ઇસુને મારી નાંખ્યો હતો. પણ તેને ઈશ્વરે મૂએલાંમાંથી ઉઠાડીને માહિમાવાન કર્યો, અને તેના નામના પરાક્રમથી લંગડો જિખારી ચાલતો થયો હતો. આજકાલનાં આધ્યાત્મિક દુઃખ મટાડવા તે નામ એવું ને એવું જ પરાક્રમી છે.

તે હજીરમાંથી છે.

“તોજીના સમયો”ને સાર તરફ રહા.

આપણે આપણા અપરાધોના હૃદયપૂર્વક પસ્તાવો કરી નથી, તે વાર શું?

(મા) જૂનો કરારનાં સર્વ વચન આજ્ઞાજનક છે. “ઘેટાંની પેઠે આપણે સર્વ ભટકી ગયા છીએ...અને ધૃષ્ટરે તેના [ઝેટલે પ્રભુ ધસુ] પર આપણુ સર્વનાં પાપનો ભાર મૂક્યો છે,” એજ જૂના કરારમાં સમાવેલા બોધ તથા વિધિઓનો સાર છે (યજ્ઞ. ૫૩; ૬).

અધ્યાય ૪થો

બોધરૂપ વચન :—“કેમકે અમે જે જે જોયું તથા સાંભળ્યું, તે કહ્યા વિના અમારાથી રહેવાય એમ નથી.” ક. ૨૦.

૧-૪. પ્રેરિતોની પ્રથમ કેદ. પ્રેરિતોને કેદ કરવામાં આવ્યા, પણ ધૃષ્ટરનું વચન કેદ કરી ન શકાય (૨ તીમોથી ૨; ૯). તે વચન સાંભળીને ધણાઓએ વિશ્વાસ કર્યો (૪). ઉશ્કેરનારા તો સાદ્દુકીઓ હતા. તેમનાથી પુનરુત્થાનની વાત સહન કરાય નહિ (માર્ક ૧૨; ૧૮; પ્રે. ૨૩; ૮).

૫-૧૨. ન્યાયસભાની આગળ. કેવું દશ્ય! તેને તેજ સ્થળે, તેને તેજ સભાની આગળ પ્રભુ ધસુને થોડા વખત ઉપર બેસાડવામાં આવ્યો હતો (યોહાન ૧૮; ૧૩, ૧૪; માર્ક ૧૪; ૫૩). તેની તેજ તપાસ પણ કરવામાં આવી હતી (માર્ક ૧૧; ૨૭-૨૯). તેના તેજ બે શિષ્ય હાજર હતા (યોહાન ૧૮; ૧૫. “બીજો એક શિષ્ય”=યોહાન). દશ્ય એકનુંએક, તોપણ કેટલો બધો તક્ષાવત! પોતાના પ્રભુનો ઇન્કાર કરનાર પીતર હવે પોતાના પ્રભુનો સાહસિક શાહેદ બની ગયેલો જણાય છે! ચાકરડીથી બીનાર તો હવે બેઠેલા ન્યાયાધીશો પર નિડરપણે આક્ષેપ મૂકનાર! જરૂર ધસુ દેખાતો નથી. તેજ ન્યાયસભાના ચૂકાદાથી તેને વધસ્તંભે જડાવવામાં આવ્યો હતો. તોપણ તે પોતાના આત્માની મારફતે હાજર છે જ. તેના જ પરાક્રમથી બિચારો બિખારી સાબો થયો હતો. તેની પ્રેરણાથી પીતર પોતાના પ્રભુના બોલેલા શબ્દો ફરી ઉચ્ચારે છે (માર્ક ૧૨; ૧૦), અને આખરે પોતાના પ્રભુના જેવું માયાળુ મન રાખીને પીતર પોતાના બચાવનું ટૂંકું ભાષણ સમાપ્ત કરીને પોતાના ન્યાયાધીશોને પ્રભુ ધસુ પર વિશ્વાસ રાખવાની વિનંતી કરે છે (૧૨). “જેનાથી આપણુ સર્વનું—અમે તેમજ આપ અમારા ન્યાયાધીશો—આપણુ સર્વનું તારણ થાય, એવો બીજો કોઇ નથી.” ધૃષ્ટરપિતા પાસે જવાનો બીજો કોઇ પણ માર્ગ નથી (યોહાન ૧૪; ૬).

૧૩-૨૨. ન્યાયાધીશોને પ્રેરિતોએ આપેલો જવાબ. (અ) જુઓ—ન્યાયાધીશોને બહારાટ! આ બે અબણુ (બણુ કે વેદ ન જણનાર) તથા અજ્ઞાન (બણુ કે માનકવર્ગના નહિ) માણસોની આટલી બધી હિંમત ક્યાંથી! (મા) જુઓ—તેમની કબૂલાત! “તેઓ ધસુની સાથે હતા!” ખરા શિષ્યપણનું ચિહ્ન! ધસુ તો ગયો, પણ જુઓ! તેનો આત્મા તો છે! (જ) પછી તેમણે કરેલો ફેસલો! બેશક એક મોટો અમતકાર કરવામાં આવ્યો હતો, તે ધસુના નામથી થયો હતો. પણ તેમાં ગુના જેવું કંઈ જણાયું

તવના આપણા રહેવાય એમ નથી," તેની વિરુદ્ધ તેઓ શું કહી શકે? આપણીને તેઓએ પીતર તથા યોહાનને છોડી દીધા.

“કલ્યા વિના અમારાથી રહેવાય નહિ એમ નથી.” આ તો હુકમની વાત નથી. “હૃદયના બરપૂરપણામાંથી મોં બોલે છે” (માતી ૧૨; ૩૪). મનમાં જો ઇસુ પરના પ્રેમનો ઊભરો આવે, તો આપણાથી જાના રહેવાય નહિ. ખારતીમાય અને જાખી (લુક ૧૮; ૪૩; ૧૯; ૮), સુબેદાર (લુક ૨૩; ૪૭), પ્રથમ શિષ્યો (યોહાન ૧; ૪૧, ૪૬), સમરૂની બાઈ (યોહાન ૪; ૩૯)—અને વિશેષ કરીને પાઉલ, જેણે એવા પોકાર કર્યો, કે “હું સહુનો ઝણી છું. જો હું સુવાર્તા પ્રગટ ન કરું, તો મને અશ્વેસાસ!” (૩મી. ૧; ૧૪; ૧ કર. ૯; ૧૬). સુવાર્તા પ્રગટ કરવાનો મારો એજ પરવાનો છે. ઈશ્વરની કૃપાનો મને જે અનુભવ થયો છે, તે બીજાઓને જણાવ્યા વગર મારાથી રહેવાય નહિ. જો હું જાનોમાનો રહું, તો મને અશ્વેસાસ! અનુભવસિદ્ધ સાક્ષી સામે કોણ જીતું રહી શકે? ફેડેરેલ પાણી કૂવામાં આવ્યા વગર રહેજ નહિ.

૨૩-૩૧. સ્તુતિ તથા પ્રાર્થના કરનારી મંડળી. સુવાર્તાપ્રચારક અઠવાડિયા પહેલાં આપણે પ્રાર્થનાદ્વારા તૈયારી કરીએ છીએ, અને અઠવાડિયા દરમિયાન આપણે પ્રાર્થનાદ્વારા સહાય માગ્યા કરીએ છીએ. પણ અઠવાડિયું વિત્યા બાદ આપણામાંના ઈશ્વરની સ્તુતિ કરવા પાછા આવનાર કેટલા છે? પ્રભુનો આભાર માનવા પાછા ફરેલા રક્તપિત્તીઆને બમણો આશીર્વાદ મળ્યો (લુક ૧૭; ૧૯). સ્તુતિ કરનારી મંડળી (૨૬) બમણી હિંમતવાન બની ગઈ (૩૧).

૩૨-૩૭. સહકારી મંડળી. આથી પ્રભુ ખ્રિસ્તના આત્માનું સાનિધ્ય તથા તેનું પરાક્રમ સાબિત થયું. “તમે એકબીજાના ભાર ઊંચકો, અને એમ ખ્રિસ્તને નિયમ સંપૂર્ણ રીતે પાળો” (મલાતી. ૬; ૨). આખ. પી. મંડળીનું પાસ્ટર ફન્ડ આ વાતનો એક સરસ દાખલો છે. આપણા સર્વ વ્યવહારમાં આ નિયમનો અમલ કરવામાં આવે, તો કેવું સાફ!

અધ્યાય પમેા

બોધકૃપ વચન:—“જેથી પીતર પાસે થઇને જાય તો તેનો પડછાયો પણ તેઓમાંના કોઈના ઉપર પડે.” ૬. ૧૫.

૧-૧૧. વળગી રહેનાર પાપમાં રહેલું જોખમ. જુઓ હેબ. ૧૨; ૧. અનાન્યા તથા સાશીરાએ કરેલા પાપની સજા આપણને કદાપિ ભારે લાગે. પણ સમય અણીનો હતો. મંડળીની સરખાતનો જ સમય હતો. શરૂઆતથી જ આપણે પાપનું અતિથણું પાપિષ્ઠપણું સમજીએ એ જરૂરનું છે. કોઈ પણ પાપ નજીવું ન ગણાય. “યોહુ ખમીર આખા લોંદાને ડુલાવે છે” (૧ કર. ૫; ૬). આખાને એવા જ પ્રદારનું પાપ કહ્યું, એટલે યહોવાહને જે અર્પિત, તે તેણે પોતાના ખપને સાર સંતાડી રાખ્યું. તેને કવી ભારે સજા કરવામાં આવી! (યહો. ૭; ૨૫). કારણ શું? કારણ કે સમય અણીનો હતો.

જુઓ માર્ક ૧૧; ૧૮ : લુ. ૧૨. ૨૨.

જેના સભ્યો પ્રેરિતોનો તુચ્છકાર કરતા હતા, પણ સા. ૧૫ લોક ૧૧-૧૨ (પરંતુ જુઓ ૬; ૭) : “જેથી...તેનો પડછાયો પણ તેઓના પર પડે.” નીકળ્યામાં ખ્રિસ્તમય જીવનનું દૂકું દષ્ટાંત સમાએલું છે. “તેમાંનો દરેક માણસ...કંટાળો ઉપજવનાર દેશમાં વિશાળ ખડકની છાયા જેવો થશે” (યશ. ૩૨; ૨). દરેક ખરો દેવજાત ઓથારૂ હોય છે. ખ્રિસ્તમય જીવન સંતાડી ન શકાય (માર્ક ૭; ૨૪). પ્રભુ ઇસુને પગે મરિયમે ચોળેલા અત્તરની સુગંધ આખા ઘરમાં પસરી રહી (યોહાન ૧૨; ૩). ખમીર કુકાવે છે ખરું (૧ કર. ૫; ૬), પણ મીઠું તાજું રાખે છે. “તમે જગતનું મીઠું છો.” દાખલા તરીકે કારાગૃહમાં પૂરાએલો યુસફ (ઉત્પત્તિ ૪૦; ૪), શાહીલ રાજના દરબારમાં દાહિદ (૧ શમ. ૧૬; ૨૩), મૂર્તિપૂજક રાજના મહેલમાં દાનએલ (દાની. ૩; ૪૭ : ૬; ૨૬, ૨૭). તેવી જ રીતે વર્ગમાં જે માત્ર એક જ બલો છોકરો હોય, છાત્રાલયમાં જે માત્ર એક જ ધાર્મિક વિદ્યાર્થી હોય, ગામમાં જે માત્ર એક જ ખરો દેવસેવક હોય, તો તેમનો પડછાયો આખા વર્ગ પર, આખા છાત્રાલય પર, આખા ગામ પર સારી અસર કર્યા વિના રહે જ નહિ. “જુડાથી તું હારી ન જા, પણ સારાથી ભૂડાનો પરાજય કર” (૩મી. ૧૨; ૨૧). પ્રભુ ઇસુના દાખલાનો વિચાર કરો (માર્ક ૬; ૫૬) હું કેમ કરીને માફ જીવન એવું કલ્યાણકારક, એવું સુગંધીદાર (એફેસી. ૫; ૨) બનાવું? આચાર્યકિતપણાથી તથા આજા માનનારાઓને આપેલા પવિત્ર આત્માની સહાયથી (૫; ૩૨).

૧૭-૨૨. ધર્મગુરુઓનો વધતો જતો વિરોધ. પહેલાંની માર્ક (૪; ૧) ઉરફેરનારા તો સાદુકીઓ હતા. આ વખતે એને નરિ, પણ બારેબાર પ્રેરિતોને કેદ કરવામાં આવ્યા (૧૮). દેવદૂતના હાથથી ધૂટા કરાઇને ન્યાયસભાના ફરમાનની અવગણના કરીને અને દેવની આજ્ઞાને આધીન થઇને (૨૦) તેઓ ફરીથી મંદિરમાં જઇને જાહેરમાં ઉપદેશ કરવા લાગ્યા (૨૧). આગલા વખતના જેવું દૃશ્ય! તો પણ કેટલો બધો ફેર! આ પ્રસંગે જેઓ ગંજરાઇ ગયા, તે તો પ્રેરિતોની ધરપકડ કરનાર સરદાર તથા તેના સિપાઇઓ હતા! (૨૬) પોતાનો અચાવ કરનારા તો યાજ્ઞકો તથા શાસ્ત્રીઓ હતા! (૨૮). તેઓએ પ્રેરિતો પર બે આરોપ મૂક્યા, એટલે (૧) અમારો મનાઇ દુકમ તમે તોડ્યો, અને (૨) એ માણસનું લોહી પાડવાનો દોષ તમે અમારા પર મૂકવા માગો છો. જવાબમાં પીતરે કહ્યું, કે “પહેલું તહોમત સાચું છે, કેમકે અમારે આપનું નહિ, પણ દેવનું માનવું. બીજું તહોમત પણ કપૂર છે, કેમકે ઇસુને વધસ્તંભ પર ટાંગીને મારી નાખનાર તમે જ છો. તો પણ તેના રક્તથી પાપની ક્ષમા. માનો ને પાવત્ર આત્માનું દાન આપ લોકને પણ આપવામાં આવશે.”

૩૩-૪૨. ગમાડીએલની સલાહથી પ્રેરિતોનો અચાવ. પ્રેરિતો એક ફરોશીની સલાહથી, એટલે પુનરુત્થાનનો મત માનનાર જે હતા, તેની સલાહથી તેમને મારી નાખવાની ઇચ્છા રાખનાર સાદુકીઓના હાથમાંથી બચી ગયા. જુઓ ૨૩; ૭-૧૦. તો પણ તેઓને એમનેએમ છેડી દેવામાં આવ્યા નહિ. ગંઠ વખતે ન્યાયસભાએ તેઓને ધમકી આપવાનો ફેંસલો કર્યો હતો (૪; ૧૭), પણ આ વખતે તેઓમાંના દરેકને ઓગળ્યાગળીસ

૧૬. પણ ધૂળમાં માકમાં નિંદામાં માન ! મારા પ્રભુના પદો
તેના પર તેઓ થૂંક્યા ! (માર્ક ૧૫ ; ૧૫, ૧૯). તો શુરુ કરતાં શિષ્યો
કરતાં સેવક મહાન ?

અધ્યાય ૬ઠો

બોધરૂપ વચન :—“આત્માથી તથા જ્ઞાનથી ભરપૂર એવા સાત પ્રતિષ્ઠિત
માણસોને શોધી કાઢો.” ક. ૩.

[તકરાર થવાનું શું કારણ હતું, તે તેમજ આગળ જતાં મંડળીની પ્રગતિ કેવી રીતે
થઈ, તે સમજવા સારૂ નીચેના ખુલાસા પર ધ્યાન આપવું જોઈએ. શોધકોના ચાર જુદા
વર્ગ હતા. તેઓ નીચે પ્રમાણે હતા :—

(૧) હેત્તીઓ (૬ ; ૧), એટલે પાલેસ્ટાઇનવાસી ચુસ્ત યહૂદીઓ. તેઓ અરામી
ભાષા બોલતા હતા.

(૨) ગ્રીક યહૂદીઓ (૬ ; ૨ : ૯ ; ૨૬), એટલે પરદેશોમાં વિખેરાએલા યહૂદીઓ
(યા. ૧ ; ૧). તેઓ ગ્રીક ભાષા બોલતા હતા.

(૩) જેઓ “દેવનો ભય રાખનારા” કે “ધાર્મિક” કહેવાતા હતા, તેઓ (૮ ;
૨ : ૧૦ ; ૨ : ૧૩ ; ૧૬, વગેરે). તેઓ “ગ્રીક લોક” પણ કહેવાય છે (૧૧ ; ૨૦).

(૪) “યહૂદી થએલા” (૨ ; ૧૦ : ૬ ; ૫ : ૧૩ ; ૪૩), એટલે જે અન્યધર્મીઓ
યહૂદી ધર્મના સર્વ નિધિઓ (સુજાત સંસ્કારસંદિત) સ્વીકારીને યહૂદીઓ બની ગયા હતા, તેઓ].

૧-૬. મંડળીને વ્યવસ્થિત કરવાની પ્રથમ ગોઠવણ. પ્રેરિતો તો “હેત્તી”
હતા, તેથી “ગ્રીક યહૂદીઓની” સ્થિતિ તથા રીતભાતને તેઓને ઓછો પરિચય હતો.
તકરાર સમાવવાને સારૂ તેઓએ સારો ઉપાય કર્યો. જે સાત સેવક નિમાયા તેઓ સાતેનાં
નામ ગ્રીક ભાષાનાં છે, તેથી સાતે “ગ્રીક યહૂદીઓ” હોય, એવા સંભવ છે. સાતની
નિમણૂક થઈ, કેમકે જેમ આ દેશમાં પંચ એટલે પાંચ માણસોને, તેમ પાલેસ્ટાઇનમાં સાત
માણસોને સત્તા આપવાનો રિવાજ હતો. આ સેવકમંડળ “The Seven” (સાત)ના
નામથી ઓળખાતું હતું (૨૧ ; ૮).

“પવિત્ર આત્મા તથા જ્ઞાનથી ભરપૂર.” કામ તો ભાણું પીરસવાનું. તો એવા હલકા
કામને માટે એવી ઊંચ પ્રકારની લાયકાતની શી જરૂર ? પણ ઈશ્વરની દૃષ્ટિમાં કયા પ્રકારની
સેવા હલકી ગણાય ? ટાઢા પાણીનું પ્યાલું આપવા જેટલી જૂજ સેવા જે કોઈ કરે, “તે તેનું
ફળ પામ્યા વિના રહેશે નહિ” (માર્ક ૧૦ ; ૪૨). દુનિયામાં સહુથી નામાંકિત ગણાએલા
કોણ ? લોકસેવા કરનારા. હિન્દી ખ્રિસ્તી મંડળીમાં સહુથી પ્રિય નામ કોનાં ? વિશ્વમ કેરી
તથા સાધુ સુન્દરસિંહ જેવા સેવકો. સેવાભાવ તો ખ્રિસ્તના રાજ્યનો પ્રથમ નિયમ છે. “જે
માણસનો દીકરો.....સેવા કરવા આવ્યો, તેમ.....” (માર્ક ૨૦ ; ૨૮). આકાશ
તેમજ પૃથ્વી પર જે સહુથી શ્રેષ્ઠ નામ છે, તે કોને આપવામાં આવ્યું ? જેણે દેવ સમાન હોવા
જતાં દાસનું રૂપ ધારણ કર્યું, તેને (ફિલિપી. ૨ ; ૫-૧૧). આપણે કોને શુરુ તથા પ્રભુ

પ્રે. ક. નો પહેલો ભાગ સમાપ્ત કરે છે. બીજા ભાગોનાં સમાપ્તિવચન
[૧૬; ૩૧; ૧૨; ૨૪; ૧૬; ૫; ૧૬; ૨૦].

૮-૧૫. સ્તોત્રન પર મૂકેલા આરોપ. સાક્ષીઓ જુઠા કહેવાય છે (૧૩), પરંતુ
જે કે તેઓએ સ્તોત્રનનાં વચન મરડી નાખ્યાં હશે, તેાય તેઓની જુગાની એકંદરે સાચી હતી.
સ્તોત્રન “ગ્રીક યદુદી” વર્ગનો હતો, તેથી અન્યધર્મીઓના સહવાસમાં રહેવાથી તથા પરદેશી-
ઓની વિભાવો અભ્યાસ કરવાથી તે “હેબ્રીઓ” કરતાં વધારે ઉદાર મતનો હોય, તે
સ્વાભાવિક છે. વળી ઇશ્વરની પ્રેરણાથી પ્રેરિતોને જેનું દર્શન હજી થયું નહોતું, તે સ્તોત્રન
નિહાળવા તથા અંગીકારવા પામ્યો હતો. મુખ્ય આરોપ બે હતા, એટલે (૧) યજ્ઞશાલેખના
મંદિર સંબંધી, અને (૨) મુસાના નિયમશાસ્ત્ર સંબંધી. પ્રભુ ઇશ્વર પર પછુ આના જેવા આક્ષેપ
મૂકવામાં આવ્યા હતા (માર્ક ૧૪; ૫૮). વાત પછુ સાચી હતી (યોહાન ૪; ૨૧).
નિયમશાસ્ત્ર સંબંધીની વાત પછુ એવી જ. પરંતુ તેને બદલી નાખવા નહિ, પછુ તેને પૂર્ણ
કરવા પ્રભુ ઇશ્વર આવ્યો હતો (મા. ૫; ૧૭). છસો વર્ષ અગાઉ યિર્મેયાહે એનો એજ
બોધ કર્યો હતો (યિર્મે. ૭; ૧-૧૫), તેને પછુ તે વખતના યાજ્ઞકો તથા પ્રબોધકો મારી
નાખવા ઊભા થયા (યિર્મે. ૨૬; ૧૧). સરદારોની દરમિયાનગીરીથી યિર્મેયાહ બચી ગયો,
પછુ સ્તોત્રનના પક્ષમાં ઊભો રહે એવો કાષ્ટ સહાયકારી નહોતો.

અધ્યાય ૭મો

બોધરૂપ વચન:—“એમ કહીને તે ડિંધો ગયો.” ક. ૫૩.

૧-૫૩. પોતાના બચાવમાં સ્તોત્રને કંરેલું બાપણ. બાપણ કરતાં સ્તોત્રન
પોતાના પર મૂકેલા બે આક્ષેપમાં સમાજેલી વાત સાચી છે એ સાબિત કરવા માગે છે.

(૧) નિયમશાસ્ત્ર સંબંધી. નિયમશાસ્ત્ર હજી સિનાય પહાડ આગળ જાહેર કરવામાં
આવ્યું નહોતું, એટલામાં ચારસો વર્ષ દરમિયાન (૬) ઇસ્રાલીમ તથા તેનાં સંતાન ખરા
ભાવથી યહોવાહની બકિતસેવા કરતા હતા. ઇશ્વરનું બજન આત્માથી તથા સત્યતાથી કરવું
(યોહાન ૪; ૨૩).

(૨) મંદિર સંબંધી. નિર્ગમન વખતે તેમજ ન્યાં સુધી સુલેમાને મંદિર બંધાવ્યું
નહોતું, ત્યાં સુધી વગર મંદિરે યહોવાહના સેવકો તેનું બજન કરતા હતા. વળી મંદિર
બંધાવનાર સુલેમાન રાજાએ પોતે કબૂલ કર્યું, કે “...તો આ મારા બાંધેલા મંદિરમાં તારો
સમાવેશ થવો કેટલો બધો અશક્ય છે !” (૧ રાજ. ૮; ૨૭).

(૩) તે ઉપરાંત સ્તોત્રને એક ત્રીજી તથા ધણી મહત્વની વાત સાબિત કરી, તે એ
છે કે સરસ્વતી તમારા પિતૃઓ યહોવાહના પ્રબોધકોનો નકાર કરતા આવેલા છે—જેવાકે
યુદા (૯), મુસા (૨૭, ૩૫, ૪૬), સર્વ પ્રબોધકો (૫૨). “તે કારણને લીધે જેનું
આગમન મુસાએ બાપણું હતું (૩૭), તે ન્યાયીને તમે પરસ્વાધીન કરીને મારી નાખ્યો” (૫૩).

પ્રભુ ઇસુના મરણ તથા પુનરુત્થાનથી માનવી જીવનમાં જે કંઈ કરવામાં આવેલું છે, તે આપણે સમજી શકીએ. એકલો યજ્ઞને ઇસુ (માર્ક ૧૫; ૩૪). તેણે એકલાએ દ્રાક્ષાકુંડ ખૂંચી ને લોકમાંથી કોઈ માણસ તેની સાથે નહોતો (યજ્ઞ. ૫૩; ૩). પણ હવે જીવતા રહીને તે મરણને શરણુ આવેલા પોતાના દરેક સેવકને વિનય પમાડવા હાજર જ રહે છે. હવે પછી મરી જવું તે બિંધી જવા બરાબર છે—ખ્રિસ્ત ઇસુના ખોળામાં (૧ કર. ૧૫; ૧૮; ૧ થેસ. ૪; ૧૪; પ્રક. ૧૪; ૧૩). તેઓ સ્તેફનને શહેર બહાર લઇ જઇને તેને પથ્થર મારવા લાગ્યા. શહેર બહાર (યોહાન ૧૯; ૨૦) તેઓ પ્રભુ ઇસુને પણ લઇ ગયા. પણ જેને તેઓએ વધસ્તંભે જડાવ્યો હતો, તેને મહિમાવાન પ્રભુ માનીને સ્તેફન પોતાનો આત્મા તેના હાથમાં સોંપ્યો. આખરે પોતાના પ્રભુના આત્માથી ભરપૂર થઇને (લુક ૨૩; ૩૪) તેણે મોટો ઘાંટો પાડીને કહ્યું, કે “ઓ પ્રભુ, આ દોષ તેઓને માથે ન મૂક.” આ વાર્તામાં પ્રભુ ઇસુના દરેક સેવકના શાંતિમય મરણનો આલેખ કરેલો છે. “જેણે આપણા ઉપર પ્રેમ રાખ્યો છે, તેને આશરે આપણે એ બધી બાબતોમાં વિશેષ જય પામીએ છીએ” (૩મી. ૮; ૩૭).

૮; ૧. આ સર્વ જોનાર તથા સાંભળનાર જીવાન શ્રાવિલ પર તેની કંઈ અસર થઇ નહિ હોય શું? ન્યાયશાલામાં તેણે સ્તેફનની વિરુદ્ધમાં મત આપ્યો હતો (૨૬; ૧૦). તો પણ આ શ્રદ્ધિદંતું મૃત્યુ નિહાળીને તેને કંઈ પણ લાગણી નહિ થઇ હોય? “બારને લાત મારવી તને કંઈ છે,” એમ કહીને પ્રભુ ઇસુએ તેને સ્તેફનના મરણનો ખ્યાલ કરાવ્યો ન હોય? પ્રભુ આપણને અજુકારેસે રસ્તે યજ્ઞ દોરી લઇ જાય છે.

અધ્યાય ૮મો

બોધરૂપ વચન: “શાસ્ત્રની એ વાતથી આરંભ કરીને તેણે તેને ઇસુ વિષેની સુવાર્તા પ્રગટ કરી.” કલમ ૩૫.

[આ અધ્યાયમાં મંડળીની પ્રગતિને લગતી એક ધણી મહત્વની વાત વર્ણવેલી છે. જેઓનો અંગીકાર યહૂદી સમાજ કદી ન કરે, તેવા બે વર્ગના માણસો, એટલે સમરૂનીઓ તથા એક ખોળે, કેવી રીતે ખ્રિસ્તી મંડળીમાં મેળવાયા, તે જણાવેલું છે. આ બનાવ યરૂશલેમ બહાર બન્યો. યરૂશલેમમાંની મંડળી આ વાત કબૂલ કરવા હજી તૈયાર થઇ નહોતી].

૧-૪. **ખ્રિસ્તીઓની સતાવણી.** તેમાં આગળ પડતો ભાગ લેનાર શ્રાવિલ હતો. પ્રેરિતોને કોઈ પ્રકારની હરકત કરવામાં આવી નહિ, તેનું શું કારણ હશે? તેનું કારણ કદાચ એ હોય, કે તેઓ “હેબ્રી” વર્ગના હતા, જેથી તેઓનો બોધ બીજા યહૂદીઓને “ગ્રીક યહૂદી” સ્તેફનના જેવો નડતરરૂપ નહિ લાગ્યો હોય. તેઓએ સ્તેફનની દૂર્નિશાનીમાં પણ ભાગ લીધો નહિ. તેનું દૂન “ધાર્મિક” માણસોએ (એટલે બિનયહૂદીઓએ) કર્યું. સ્તેફનના અનુયાયીઓ ત્રિપેરાઇ ગયા ખરા, પણ જેટલા ત્રિપેરાયા તેઓ સર્વ સુવાર્તા પ્રગટ કરનાર થયા (૪).

(યોહાન ૪; ૬). તેઓ તેમને “પરદેશીઓ” (યોહાન ૪; ૬). કોઈને તુચ્છકાર ન્યારે કરવાનો હોય, ત્યારે તેઓ “સમરની” કહીને બોલતા (યોહાન ૮; ૪૮). પશ્ય હવે ઇસુ તેજ મસોહ જે (૫), એમ માનીને ધણું ઓપુરુષો બાપ્તિસ્મા પામ્યાં (૧૨). આખા શહેરમાં આનંદ વ્યાપી રહ્યો (૮).

સમરનીઓએ પશ્ય દેવની વાત સ્વીકારી છે, એવી ખબર સાંભળીને યરૂશાલેમની મંડળીના “હેથો” બાપ્તિસ્માને નવાઇ લાગી, તેથી એ સાચી વાત છે કે કેમ તેની તપાસ કરવા તેઓએ પીતર તથા યોહાનને સમારીઆ મોકલ્યા. ખાતરી કરીને તે બે પ્રેરિતો પાછા આવ્યા, એટલું જ નહિ પશ્ય તેઓ પોતે સમરનીઓનાં ધણાં ગામેમાં ઉપદેશ કરીને આવ્યા (૨૫). પ્રભુ ઇસુના મરણ તથા પુનરુત્થાનથી કેટલો બધો ફેરફાર! પતિત આત્માના આવવાથી માણસોની પુનરુત્પત્તિ! સમરનીઓ ઉપર આકાશથી આગ વરસાવનાર યોહાન, તે હવે તેઓની આગળ તારણની સુવાતી પ્રગટ કરનાર બનેલો છે! (લુક ૬; ૫૫). પતિત આત્મા મારામાં પશ્ય એવું બદલાણું કરાવે, તો કેવું સાફ!

૨૬-૪૦. એક બોળાનું દાખલ થવું. મુસાના નિયમ પ્રમાણે (પુન. ૨૩; ૧) બોળાઓને પશ્ય યહોવાહની મંડળી બહાર કાઢેલા હતા. (પરંતુ યશાયાહના બાપ્તિસ્મા પ્રમાણે તેમના પર યહોવાહની રહેમ રાખવામાં આવી હતી (૫૬; ૪, ૫) આ માણસ “બળન કરવા સાફ યરૂશાલેમ આવ્યો હતો” (૨૭), તેથી તે “યહૂદી થએલા” વર્ગનો હોય, એવો સંભવ છે).

દ્વિતિય ત્રિપેની વાત પશ્ય ખ્યાન આપવા લાયક છે. તે “દેવની આજ્ઞા માનનારા”ઓમાંનો એક હતો (૫; ૩૨). દેવચાણી સાંભળનાર તે હતો. તે ઇશ્વરના આત્માથી દોરવાએલો સેવક હતો (૨૬, ૨૯, ૩૯).

પછીની બધી વાતો સ્પષ્ટ છે. બોળાએ પશ્ય બાપ્તિસ્માદ્વારા ખ્રિસ્તી મંડળીમાં મેળવાયો, અને સમરનીઓની પેઠે તે પશ્ય આનંદ કરતો કરતો પોતાને માર્ગે ચાલ્યો ગયો (૩૯).

“આનંદ ઉર છે રે,
મુજને મળીયો તારણહાર.”

“તેણે તેની આગળ ઇસુને પ્રગટ કર્યો.”

(અ) શાસ્ત્રવાચન. જુઓ લુક ૨૪; ૪૫.

(આ) શાસ્ત્રનો સાર. તે ઇસુ ખ્રિસ્ત છે. જુઓ લુક ૨૪; ૩૭, ૪૪; યોહાન ૬; ૩૯, ૪૬.

જેમ આગળ કહેવામાં આવ્યું, તેમ યશા. ૫૩માં આખા સતશાસ્ત્રનો સાર સમાએલો છે. પરંતુ યહૂદીઓ એક ઉપાધિગ્રસ્ત મસીહની નહિ, પશ્ય એક સશસ્ત્ર સરદારની રાહ જોતા હતા, તેથી ન્યારે દાસના રૂપમાં દેવપુત્ર તેઓ મધ્યે આવતયો, ત્યારે તેઓએ તેને ઓળખ્યો નહિ. જ્યાં સુધી પ્રભુ આપણાં મનચક્ષુ ન ખોલે, ત્યાં સુધી આપણાંમાંનું કોઈ પશ્ય તેને ઓળખી ન શકે (લુક ૨૪; ૩૧).

અધ્યાય દમો

બોધક પાત્રવચન : — “શાઝિલ, શાઝિલ, તું મને કેમ સતાવે છે?”

૧-૯. શાઝિલનું પરિવર્તન. શાઝિલ તાર્કિક શહેરનો વતની હતો, તેથી તે “ગ્રોક યદ્દી” વર્ગના હતો. તોપણ તે યરશાલેમના પ્રખ્યાત શાસ્ત્રી ગમાલીએલના ચરણમાં ઊઠેલો (૨૩; ૩), તેથી તેને “હેષો” કહેતાં બાધ નથી. તેનામાં “ગ્રોક યદ્દીઓ”ની ઉદારતા તેમજ “હેષોઓ”ની ચુસ્તતા બંને લગેલી હતી. ખરેખર તે પ્રભુની સાર્વજનિક સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સારૂ ઈશ્વરે યોજેલા સાધનભૂત હતો.

જેમ તે દમસ્ક લાણી રસ્તો કાપતો ગયો, તેમ પ્રભુ તેને આર મારતો ગયો, તેમાં શી નવાઈ? સ્તેફનના મરણનું તથા બીજાં અનેક નવામાં ખ્રિસ્તી સ્ત્રીપુરુષોનાં મરણનું દરેક તેની આંખ આગળ ખડું રહ્યું. તેઓના સહનશીલતા જોધને તેણે ઈસુની સહનશીલતા જોઈ હતી. તેઓનાં વચનદ્વારા તેણે ઈસુનાં વચન સાંભળ્યાં હતાં. તેઓ દ્વારા તે ઈસુનાં દર્શન પામ્યો હતો. તે સર્વ ઉપરાંત તેને પોતાના ગુરુ ગમાલીએલનો ઉપદેશ યાદ આવ્યા કરતો. “જો તે દેવનું હોય. તો કદાપિ તું દેવની સામે પણ લડનાર જણાઈશ.” “આરને લાત મારવી તને કઠણ છે.”

ઐટલામાં ખુદ પ્રભુ ઈસુનું તેને દર્શન થયું. “શાઝિલ, શાઝિલ, તું મને કેમ સતાવે છે?” (સ્વ) શોધનાર પ્રભુ. “માણસનો દીકરો... શોધવા... આવ્યો.” (આ) પોતાના સેવકના દુઃખમાં દુઃખ પામનાર પ્રભુ. “હું ઈસુ છું, કે જેને તું સતાવે છે.” (ઈ) ક્ષમા કરનાર પ્રભુ. “જેને તું સતાવે છે, તે તને અંધકારમાંથી હોડાવીને આશ્ચર્યકારક પ્રકાશમાં લાવવા આવ્યો છે.” જ્ઞાનથી નહિ, તેમજ કર્મોથી નહિ, પણ કેવળ ઈશ્વરની કૃપાથી આપણે તારણ પામેલાં છીએ. શાઝિલને જેનું દર્શન થયું, તે મહિમાવાન થએલા પ્રભુ ઈસુનું દર્શન હતું (૧ કર. ૧૫; ૮).

પાઝિલના ત્યાર પછીના આખા જીવનનો મૂળ પાયો એજ હતો. “હું જીવું છું; તો પણ હવેથી હું નહિ, પણ મારામા ખ્રિસ્ત જીવે છે” (ગલ. ૨; ૨૦). આપણા આધાર પણ તેજ સદા જીવતો રહેનાર ખ્રિસ્ત છે.

૧૦-૧૯અ—પાઝિલનું તેડું. શરૂઆતથી જ તેને એ વાત સ્પષ્ટતાએ જણાવવામાં આવી, ઐટલે કે (૧) તે વિદેશીઓ, રાજાઓ તથા ઈસ્રાએલપુત્રોની આગળ સુવાર્તા પ્રગટ કરવા, અને (૨) ઈસુના નામને લીધે ધણું દુઃખ સહન કરવા પ્રભુનું પસંદ કરેલું પાત્ર છે. શું “વિદેશીઓની આગળ?” હું ચુસ્ત ફરેશી છતાં મસીહની વાત વિદેશીઓની આગળ કેમ કરીને પ્રગટ કરૂં? ફરેશીઓની દષ્ટિમાં વિદેશીઓ મ્હેન્ટ જેવા ગણાતા હતા. એવા એવા વિચારો મનમાં આવ્યા છતાં તેને જે સ્વર્ગીય દર્શન થયું હતું, તે માન્યા વગર પાઝિલ એક પળ પણ રહ્યો નહિ. ત્યારથી જીંદગી પર્યંત ઈસુ તેનો પ્રભુ, અને તે ઈસુનો સેવક હતો. “મારે જીવવું તે ખ્રિસ્ત,” એવી વચોદ્રઢ થએલા પાઝિલ કેદીની સાક્ષી હતી.

૧૯ અ—૨૫. દમસ્કમાં પાઝિલે આપેલી સાક્ષી. થોડાકલા દિવસ દમસ્કમાં ઉપદેશ કર્યા બાદ પાઝિલ અરબસ્તાન ચાલ્યો ગયો, ત્યાંથી તે ફરીથી દમસ્ક પાછો આવ્યો

આવશ્યક રાખનાર જાણીએ છીએ, બહાનું આપનાર
‘જાણીમાં પ્રભુ પ્રબોધના, દિલાસાના એવા ધણી દીકરાઓને જાણ કરા’

જેવા સ્તેફન તેવા પાણિલ. “ગ્રીક યહૂદીઓ”ની સાથે તે વાદવિવાદ કરતો હતો (૨૬ : ૬ ; ૯). પણ સ્તેફનના બોધને લીધે જેવી ધાંધળ થઇ, તેવી ફરીથી ધમાલ ન થાય, માટે પંદર દિવસ પછી (ગલ. ૧ : ૧૮) પ્રેરિતોએ તેને કાંઈસારીઆમાં થઇને તાર્કિક મોકલી દીધો.

૩૧. ભાગ રજીનું સમાપ્તિવચન.

અધ્યાય ૧૦મો

બોધરૂપ વચન :—“હવે પ્રભુએ જે વાતો તને ફરમાવી છે, તે સર્વે સાંભળવા સારૂ અમે સઘળા અહીં દેવની સમક્ષ હાજર થયા છીએ.” ક. ૩૩.

૯ ; ૩૨-૪૨. આસપાસની મંડળીઓની પીતરે લીધેલી મુલાકાત. માત્ર એ વાત પર ધ્યાન ખેંચવાનું છે : (૧) પીતરે મરી ગયેલી દરકાસને જીવતી કરી, તેની સાથે પ્રભુ ઇસુએ યાએરસની દીકરીને સજીવ કરી તે વાત સરખાવો (માર્ક ૫ ; ૪૦, ૪૧). બીજા વાત સમાન છે. ફેરફાર આટલો છે કે પીતરે પ્રાર્થના કર્યા બાદ ચમત્કાર કર્યો. પરંતુ એવા ફેરફારમાં ધણો અર્થ રહેલો છે.

(૨) “જેખામાં સીમોન નામે એક ચમારને ત્યાં પીતર ધણી દહાડા રહ્યો” (૪૩). સીમોન તો બિનયહૂદી હતો, કેમકે યહૂદીઓને ચામડાં પકવવાના ધંધાની સખત મના હતી. તે ખ્રિસ્તી થયો હતો, અને જે કે ધંધાને લીધે તે અસ્પર્શ્ય હતો, તો પણ પીતર તેને ત્યાં જીત્યો. પીતરનો વિશ્વાસ ધીમે ધીમે વિકાસ પામતો જતો હતો.

૧-૮. કરનેલ્યસને થએલું દર્શન. કરનેલ્યસ રૂમી હતો, પણ તે “ધાર્મિક,” “દેવનો ભય રાખનાર” હતો. યહૂદીઓના વિધિ પ્રમાણે તે ખાનગી પ્રાર્થના કરતો હતો (૩૦). વળી તે કૌટુંબિક પ્રાર્થના કરનાર પણ હતો. તેની નોકરી કરનાર એક સિપાઈ પણ “ધાર્મિક” હતો. તેનું આખું કુટુંબ ધાર્મિક હતું (૩૩). આખી યહૂદી કોમમાં એવા અમલદારની સારી સાખ પડી હોય (૨૨), તો તેમાં શી નવાઈ? એવા શોધકને ઇશ્વર મળે, તેમાં પણ અજાણ્ય જેવું કંઈ નથી.

૯-૧૬. પીતરને થએલું દર્શન. આ દર્શનદ્વારા પ્રભુએ પોતાના સેવકોની આંખ ઉઘાડી. એક વખત બોધ કરીને પ્રભુ ઇસુએ સર્વે ખોરાક શુદ્ધ ઠરાવ્યા હતા (માર્ક ૭ ; ૧૯). એક વખત સર્વે માણસોને મરણ પામીને પ્રભુ ઇસુએ પ્રજા પ્રજાની વચ્ચે જે આડી આવેલી ભીંત હતી, તે પાડી નાખી (એફેસી. ૨ ; ૧૪). હવે કાંઈ પણ પ્રજા કે કોમ કે જાત અશુદ્ધ કહેવાય નહિ. પીતર પરધર્મીઓની આગળ સુવાર્તા પ્રગટ કરવા જાય, તે પહેલાં દયાળુ પ્રભુ ઇસુએ તેને આ દર્શનદ્વારા આ અવરયની વાત સમજાવી.

૧૭-૪૮. પ્રેરિતના હાથથી એક અન્યધર્મી ખ્રિસ્તી મંડળીમાં મેળવાયો. સમજીઓ ક્યારના ખ્રિસ્તી થયા હતા, પણ તેઓ ખરા “અન્ય ધર્મીઓ” ન ગણાય

તે વધતો, તા પછી પરદેશીને ત્યાં જઈને ઊતરવું. (૨) સહુ લાગ્યું નહિ. પરંતુ આગલે દિવસે જોએલા દર્શનનો અર્થ સ્પષ્ટ થવા લાગ્યો. “જે શુદ્ધ કર્યું છે, તેને તું નાપાક ન મળ્યું.” શીખવેલો પાઠ તે સમજી ગયો, અને ચુસ્ત થઈને જે કરવું અનુચિત, તે હવે આનાકાની કર્યા વગર તેણે ઇશ્વરની પ્રેરણાથી કરવાનું કમ્પૂલ કર્યું” (૨૮). અત્યાર સુધી અસલના રીતરિવાજોનાં જે બંધનથી તે બંધાએલો હતો, તે સર્વથી પ્રભુના આત્માથી તે મુક્ત થયો (૨ કર. ૩ ; ૧૭). દેવના દીકરાઓની જે સ્વતંત્રતા છે, તે તે પામી ચૂક્યો (૩મી. ૮ ; ૧૪).

(૨) પીતરે કરેલું ભાષણ. (અ) આદર્શ શ્રોતાજનો : “દેવની વાત સાંભળવા જામે સધળા અહીં દેવની સમક્ષ હાજર થયા છીએ” (૩૩). (આ) આદર્શ સંદેશિયો : “તને જે વાતો દેવે ફરમાવી છે.” દવળમાં, નિશાળમાં, બજારમાં પ્રગટ કરેલો દરેક સંદેશો દેવથી અપાએલો હોય, તો કેવું સાફ! (હ) આદર્શ સંદેશો : ફિલિપની પેટ (૮ ; ૩૫) પીતરે ઇસુને પ્રગટ કર્યો—તેનું સામર્થ્ય, તેનાં દયાનાં કૃત્યો, તેનું મરણ, તેનું પુનરુત્થાન, અને ન્યાયાધીશ તરીકે તેનું પાછું આવવું. અનુભવસિદ્ધ વાતો—“તે સર્વના જામે સાક્ષી છીએ” (૩૬). પ્રભુના આત્માથી પ્રેરાએલો એવો બોધ શ્રોતાજનો પર અસર કર્યા વિના રહે જ નહિ.

(૩) ભાષણથી થયેલી અસર. પચાસમાના દિવસે જેવું બન્યું, તેવું જ ફરીથી બન્યું. જેમ તે દિવસે યરૂશાલેમ નગરમાં પ્રેરિતો તથા તેઓની સાથે બેગા થયેલા પ્રભુ ઇસુના બીજા સેવકો પર પવિત્ર આત્મા ઊતર્યો, તેમ આ પ્રસંગે એક ૩મી અમલદારને ત્યાં તેના તેજ આત્મા બિનચદ્દીઓ પર આરાખાર પુષ્કળતાએ ઊતરી આવ્યો (૧૧ ; ૧૫). ખરેખર સુવાતાં સાર્વજનિક છે, તેનું ફળ સર્વેને માટે છે, તે બાંધી શકાય નહિ. “યહૂદી તથા ગ્રીકમાં કંઈ ભિન્નતા નથી ; કેમકે સર્વેના પ્રભુ એક જ છે, અને જેઓ તેને વિનંતી કરે છે તેઓ સર્વેને માટે તેની સંપત્તિ છે” (૩મી. ૧૦ ; ૧૨).

અધ્યાય ૧૧મો

બોધરૂપ વચન :—“તે સાર્વજનિક માણસ હતો, અને પવિત્ર આત્માથી તથા વિદ્યાસથી ભરપૂર હતો.” કલમ ૨૪.

૧-૧૮. કરનેલ્યસની વાતનો મંડળીએ કરેલો નિર્ણય. અનિવાર્ય દેખીતાં ચિત્તો વડે ઇશ્વરે કરનેલ્યસનો વિશ્વાસ માન્ય કર્યો હતો, તો પછી તેને ખ્રિસ્તી મંડળીમાં દાખલ કરવા સંબંધી યરૂશાલેમની મંડળીના ભાઈઓમાં મતભેદ ઊભો થયો તે દુઃખસહિત કમ્પૂલ કરવું પડે છે. વાંધો લેનારા તો “સુન્નતીઓ,” એટલે ખ્રિસ્તી થયેલા “હેબ્રીઓ” હતા. પછીથી એ વર્ગ ઘણો વધી ગયો. પ્રેરિત પાછાં લેનારા તથા તેના કામને ખલેલ પહોંચાડનારા તેઓ હતા (ગલ. ૩ ; ૧ : ૫ ; ૨, ૩ : ફિલ. ૩ ; ૩ વગેરે). પરંતુ પીતરે કરનેલ્યસની વાતનો જે ખુલાસો કર્યો, તે સાંભળીને તેઓને કમ્પૂલ કરવું પડ્યું, કે “દેવે વિદેશીઓને પણ પશ્ચાત્તાપ કરવાનું મન આપ્યું છે.” દેવને કાલુ અટકાવી શકે ?

આવીને “ગ્રીક લોક”ને પણ સુવાર્તા કહી સંભળાવવા લાગ્યા. પીતરની પેઠે તેઓ પણ નિયમના બંધનથી છૂટકો પામ્યા હતા.

(૩) આ વાતની ખબર યરૂશાલેમની મંડળીને જાણાવવામાં આવી. પરંતુ સમરૂનીઓએ દેવની વાતનો અંગીકાર કર્યો છે (૮; ૧૪), તે જાણીને પ્રેરિતાને દુઃખની જેવી લાગણી થાય તેવી લાગણી આ વખતે તેમને થઈ નહિ. તેઓ આનંદ પામ્યા, અને એ વાતની તપાસ કરવા માટે એમ તો નહિ, પણ લાઘ્યોને ઉત્તેજન આપવા સારૂ તેઓએ બાર્નાયાસને અંત્યોખ મોકલ્યો. (૪) “દેવની કૃપા”નું કામ એમને બાર્નાયાસ આનંદ પામ્યો, અને તેના નામ અનુસાર (“પ્રભોધનો દીકરો”) તેણે ગ્રીક તેમજ યહૂદી લાઘ્યોને ઉત્તેજનદાયક ભોધ કર્યો. (૫) કામ આગળ ને આગળ વધતું જાય છે, તે જોઈને “આ કામ આગળ ચલાવવા હું યોગ્ય નથી, પણ તેને લાયક એક સેવક છે, તેને હું તેડી લાવીશ.” એવો રિયાર કરીને બાર્નાયાસ પાણિરની શોધ કરવા તાર્સસ જવા નીકળ્યો. આઠેક વર્ષ થયાં પાણિરને યરૂશાલેમ છોડીને પોતાને વતન જઈને રહેવું પડ્યું. તે લાંબો વખત પ્રભુનો આ મહાન સેવક શું કરતો હતો? સિદ્ધિસીઆ પ્રાંતમાં ફરતાં ફરતાં અન્ય ધર્મીઓની આગળ તે સુવાર્તા પ્રગટ કરતો હતો ને ખ્રિસ્તી મંડળીઓ સ્થાપન કરતો હતો (ગલાતી. ૧; ૨૧-૨૪). તેથી અત્યોખમાં જે કામ ચાલતું હતું, તેનો પાણિર પૂરેપૂરો અનુભવી હતો. બાર્નાયાસ તાર્સસ આવી પહોંચ્યો, ત્યારે પાણિર ઘેર નહોતો. બાર્નાયાસને તેની શોધખોળ કરવી પડી, અને જ્યાં પછી એક સાથે અંત્યોખ ગયા. (૬) બીજા એક વર્ષ સુધી કામ આગળ ચાલતું ગયું. “ગ્રીક” તેમજ “ગ્રીક યહૂદીઓ”માંના ધણા મંડળીમાં ઉમેરાયા. તેઓમાં પૂર્ણ સંપ હતો. બાર્નાયાસ જે યરૂશાલેમની “હેબ્રી” મંડળીનો પ્રતિનિધિ હતો, તેની તથા પાણિર કે જે “ગ્રીક યહૂદી” વર્ગનો હતો, તેની વચ્ચે જેવો સંપ હતો, તેવો તેમના અનુયાયીઓ વચ્ચે પણ હતો. પ્રાચીન મંડળીનું સહુથી સુંદર દરશ આ છે. આદર્શ એકય! દરેક મંડળી એવી હોય તો કેવું સારું! એટલે એવી મંડળી કે જ્યાં “નથી ગ્રીક કે યહૂદી, નથી સુજન કે બેસુજન, નથી બર્બર, નથી સિથિઅન, નથી દાસ કે સ્વતંત્ર પણ ખ્રિસ્ત સર્વ તથા સર્વમાં છે” (કોલોસી. ૩; ૧૧).

અધ્યાય ૧૨મો

બોધરૂપ વચન:—“પણ મંડળી તેને સારૂ આગ્રહુથા પ્રાર્થના કરતી હતી.” ક. ૫.

૧-૪. ખ્રિસ્તીઓની હેરોદે કરેલી સતાવણી. હેરોદ આગ્રિપા મહાન હેરોદનો પૌત્ર હતો, એટલે પ્રભુ ઇસુના જન્મ વખતે જેણે ઇર્ષાને લીધે બેથલેહેમ ગામનાં નિર્દોષ બાળકોની કતલ કરાવી હતી, તેનો પૌત્ર. ઇ. સ. ૪૧ની સાલમાં ૩મી બાદશાહે તેને પાલેસ્ટ્રાઇન દેશનો રાજા નીમ્યો હતો, ત્યારથી યહૂદીઓની ખુશામત કરીને પણ વિશેષે કરીને ધર્મપરાયણતાનો આડંબર ધરીને તે તેમને પોતાના પક્ષમાં મેળવવા અત્યંત

૧૧ છે, કવળ એમ નહિ પણ “સુમતીઓએ” (૧૧, ૨) વિરુદ્ધ લોકને ઝરક્યાં હોય, એવું સંભવિત છે.

આ પ્રમાણે યાદુજ સંબંધી પ્રભુ ઇસુનું બોલેલું અવિધ્યવચન સંપૂર્ણ થયું (માર્ક ૧૦ : ૩૬). ખ્રિસ્તના નામની ખાતર મંડળીનો ખીજો શહિદ થઇને યાદુજ પણ પ્રભુની પેઠે દુઃખરૂપી આલું પી ગયા.

૫-૧૬. પીતરની ધરપકડ તથા કેદખાનામાંથી તેનો છૂટકારો. લોક મારા પક્ષના છે, એ જોઇને હેરોદે ખ્રિસ્તીઓના આગેવાન પીતરને પકડાવ્યો. પકડાવ્યો તો ખરો, તો પણ રાજના મનમાં કંઈક શંકા આવી હતી, જેથી તેણે તેની આસ ચોટી કરવાની આજ્ઞા આપી. રાતદિવસ વારાફરતી ચચાર સિપાઈઓ હાજર રહેતા હતા, તેમાંના જેની સાથે તે બાંધેલો હતો, અને ખીજ બે ભોંયરાના ખારણા બહાર ઊભા રહેતા હતા. પીતરની આવી દશા હતી. વળી પારખા પર્વનો સમય હતો, અને જોકે હેરોદ રાજા ખ્રિસ્તના નિર્દોષ સેવકનો જીવ લેતાં લેશમાત્ર આચકા ન ખાય, તો પણ પારખાના સાત દિવસો પવિત્ર પાળવા તે ચૂકે નહિ. પ્રભુ ઇસુને મારી નખાવનારાઓના જેવી વાત! તેઓએ ઇસુને વધસ્તંભે જડાવ્યો, પણ તેમને આભડછેટ ન લાગે માટે તેઓ પીલાતના દરબારમાં પગ ન મૂક્યો! એવીજ રીતે આપણે સર્વે પણ ધણીવાર ઇશ્વરની આજ્ઞા પડતી મૂકીને માણસનો સંપ્રદાય પાળીએ છીએ (માર્ક ૭ : ૮).

પીતર તો બે સાંકળથી બંધાયેલો હતો, “પણ મંડળી તેને સારૂ આગ્રહથી પ્રાર્થના કરતી હતી.” (અ) પ્રાર્થના કરનારી મંડળી ધીરજ રાખનારી મંડળી છે. તેણે કંઈ પ્રાર્થનાનો તેને તરત ઉત્તર મળ્યો નહિ. પર્વ અગાઉ પીતરને પકડાવવામાં આવ્યો હતો. પર્વ સાત દિવસ ચાલુ રહે (નિર્ગ. ૧૨ : ૧૫), અને ત્યાર પછી પીતરના ખૂનનો ખેલ કરાવવાનો હતો, એટલે ઓછામાં ઓછા આઠેક દિવસ લાગ્યા હશે. તોપણ રાજા ચોલાન માર્કની માતાને ત્યાં બેગા મળીને ખ્રિસ્તીઓએ અતિથિલુ વિશ્વાસથી તથા આગ્રહથી પ્રાર્થના કરવાનું છોડી દીધું નહિ.

“મેં ધીરજથી યહોવાહની વાટ જોઇ;

અને તેણે કાન દઇને મારી અરજ સાંભળી”

(ગીત. ૪૦ : ૧).

(બા) તે આગ્રહથી પ્રાર્થના કરનારી મંડળી છે. જુઓ લુક ૧૮ : ૧ : ૨ કર. ૧૨ : ૮. “જેઓ તેને રાતદહાડો વિનવે છે...તેઓને તે દાદ નહિ આપે શું?”

(દ) તે નામ દઇને પ્રાર્થના કરનારી મંડળી છે. “તેને સારૂ.” તેઓ મોઘમ વિનંતીઓ કરતા નહોતા, પણ પીતરનું નામ દઇને તેઓ “તેને જ સારૂ” પ્રાર્થના કરતા હતા. લાઇઓ, આપણે આ દાખલો ખ્યાનમાં રાખીએ. પ્રાર્થવાદી પાંચે આપણને એજ શિક્ષણ આપેલું છે, એટલે કે “દરેક બાબતમાં પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ વડે ઉપકારસ્તુતિ સહિત તમારી અરજો દેવને જણાવો” (ફિલિપી. ૪ : ૬).

પણ આશ્ચર્ય પામ્યા વગર આ પ્રશ્નને કાઢીએ તે કરતાં પ્રભુ હરહમેશ આપણી પ્રાર્થનાઓના પ્રત્યુત્તર નામની સ્તુતિ થાઓ, કે આપણા માગ્યા પ્રમાણે નહિ, આપણા અદપ વિચાર પ્રમાણે નહિ, પણ પોતાની કૃપાની અપાર સંપત્તિ પ્રમાણે તે આપણી સર્વ મરજે ખિસ્ત ઇશુમાં પૂરી પાડ્યા કરે છે (ફિલિપી. ૪ ; ૧૯).

૨૦-૨૩. હેરોલ્ડ શાપિત મરણ. જેણે ઇશ્વરને માન આપ્યું નહિ, તે ઇશ્વરથી શાપિત કરાયો. ઇશ્વરના સેવકોને જે મારવા ઊઠ્યો, તેને ઇશ્વરે માર્યો. ઇશ્વરનું જીવન, સમર્થ તથા બેધારી તરવાર કરતાં જે અણીદાર છે, તે વચન જે બાંધી દેવા થયો તે પોતે માતજનક બચાવક દરદના પાશમાં બંધાઈ જઈને પાંચ જ દિવસ પછી મરી ગયો.

૨૪. “પણ !” પણ શું ? “પણ દેવની વાત પ્રસરતી તથા વૃદ્ધિ પામતી મહ.”
આ કલમ પુસ્તકના ૩૦ લાગતું સમાપ્તિવચન છે.

(૧) આ પુસ્તકના પૂર્વાર્દમાં ચહુદ્દી કોમમાં ખ્રિસ્તી મંડળીની સ્થાપનાનું વર્ણન કરેલું છે. જે કે સમરૂનીઓની તથા કરનેલ્સ જેવા પરધર્મીઓની વાત આ લાગમમાં મળી આવે છે, તે પણ એકંદરે તેમાં આપેલી વિષયો યજ્ઞશાલેમમાંની (“હેબ્રી”) મંડળી તથા “ગ્રીક ચહુદ્દીઓ”માં સુવાતોના કરાએલા પ્રચાર સંબંધીની છે. ઉત્તરાર્દમાં (અધ્ય. ૧૩-૨૮) ખાંજે પરદેશીઓમાં સ્થાપેલી મંડળીની સવિસ્તર હકીકત આપવામાં આવશે.

(૨) પ્રભુ ઇશુમાં પ્રાપ્ત થએલો ઊભરાતો આનંદ, જેજ પુરાતન ખ્રિસ્તી સમાજનું રાખ્ય લક્ષણ હતું (૨ ; ૪૬, ૪૭ : ૮ ; ૮, ૩૯), એવું આ બાર અધ્યાયોના અભ્યાસ મરવાથી આપણને માલુમ પડ્યું હશે. પ્રભુ ઇશુના આવવાથી, વિશેષે કરીને તેના બલિદાન-રૂપ મરણ તથા જયવંત પુનરુત્થાનથી આખા માનવજીવનનું રૂપાંતર થઈ ગયેલું છે, એવો તેઓને અનુભવ થયો. અત્યાર સુધી અમે અંધારામાં બેઠેલા હતા, પણ હવે અમારા પર ન્યાયીપણાનો સૂર્ય ઊગેલો છે, એવી તેઓ સહુ કોઈની આગળ આનંદભરે સાક્ષી આપતા હતા. ગૂમ થએલાં ઘેટાં, પણ હવે ઇશુ અમારે સાફ બારણાંરૂપ થયો છે. તેને દ્વારા અમે દેવના વાડામાં પેસીને પૂરી શાંતિ પામીને સહીસલામત રહીએ છીએ, એવી તેઓને જે ખાતરી થઈ હતી તેને લીધે તેઓને માથે સદૈવ આનંદ રહેતો હતો. પ્રભુ ઇશુના સેવકોમાં પાર વિનાનો, આનંદ નિહાળીને બીજા લોક તેમના પર પ્રસન્ન થયા વગર રહી શક્યા નહિ. આવો જ આનંદ આપણી ટોળીઓમાં દેખાય છે કે ? જરૂર, તે પવિત્ર આત્માનું ફળ છે (ગલ. ૫ ; ૨૨). તે પોતાથી ન થાય, તે દેવનું દાન છે. લાઇઓ, પુરાતન મંડળીની પેઠે પ્રભુની વાટ જોતા રહીએ, એ માટે પવિત્ર આત્માનું દાન હિપરથી પામીને આપણે તેઓના જેવા સામર્થ્યથી વેષ્ટિત થઈએ તથા તેઓના જેવા આનંદ પામીએ. આમેન.

(યુજરાતની ધર્મપ્રચારક સમિતિ તરફથી)

